

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5184/2546

นายบัณฑิต ว่องวัชชัยโจทก์ นายธีรพล สกุลเจน กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1360, ป.พ.พ. มาตรา 1358

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ จำเลยที่ 2 และ ๕. ทำกำแพงพิพาทเป็นรั้วยาวตลอดแนวเขตด้านทิศตะวันตกของที่ดินแปลงใหญ่ที่ถือกรรมสิทธิ์รวมกัน เพื่อปิดกั้นมิให้บุคคลภายนอกและที่ดินแปลงอื่นทางด้านทิศตะวันตกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับที่ดิน แปลงใหญ่ หลังจากนั้นได้แบ่งกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงใหญ่เป็น 4 แปลง โจทก์ จำเลยที่ 2 และ ๕. ต่างเป็นเจ้าของที่ดินคนละแปลง และยังคงถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงที่เหลือเพราะประสงค์จะใช้เป็นทางส่วนบุคคลเข้าออกสู่ทางสาธารณะเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับที่ดินที่แต่ละคนต่างเป็นเจ้าของ โดยมีได้รื้อถอนกำแพงพิพาททางด้านทิศตะวันตกของที่ดินแปลงที่เหลือดังกล่าว แล้ว ๕. ยกที่ดินของตนและที่ดินที่ถือกรรมสิทธิ์รวมให้แก่จำเลยที่ 1 การที่โจทก์ ซึ่งได้รับยกให้ที่ดินแปลงที่ติดกับกำแพงพิพาททางด้านทิศตะวันตกขอให้จำเลยทั้งสองเปิดแนวกำแพงพิพาทเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงที่ตนได้รับยกให้ ไม่เป็นการใช้สิทธิตาม ป.พ.พ. มาตรา 1360 วรรคหนึ่ง แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงวัตถุที่ประสงค์ซึ่งเจ้าของรวมทุกคนต้องเห็นชอบด้วยตาม ป.พ.พ. มาตรา 1358 วรรคสุดท้าย เมื่อจำเลยทั้งสองไม่ยินยอม โจทก์จึงไม่มีสิทธิขอให้เปิดแนวกำแพงพิพาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองเปิดทางหรือยินยอมให้เปิดทางตามแนวกำแพงยาวประมาณ ๒ เมตร ระหว่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๗๔๑๓ กับ ๑๔๓๘๔๔ ห้ามมิให้จำเลยทั้งสองกับบริวารขัดขวางโจทก์กับบริวารในการเปิดทางและใช้ทางผ่านไปมาระหว่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๗๔๑๕ กับ ๑๔๓๘๔๔ ของโจทก์ และเข้าออกสู่ทางสาธารณะ ขอยนนทบุรี ๘ จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีสิทธิขอให้เปิดแนวกำแพงพิพาทหรือไม่ เห็นว่า หลังจากโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์ซื้อที่ดินแปลงใหญ่โฉนดเลขที่ ๒๑๐๓ มาแล้ว ได้มีการทำกำแพงพิพาทเป็นรั้วยาวตลอดแนวเขตเฉพาะทางด้านทิศตะวันตก แสดงว่าโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์ประสงค์จะ ปิดกั้นมิให้บุคคลภายนอกและที่ดินแปลงอื่นทางด้านทิศตะวันตกเข้ามายุ่งเกี่ยวกับที่ดินแปลงใหญ่โฉนดเลขที่ ๒๑๐๓ ของบุคคลทั้งสาม ต่อมาเมื่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์แบ่งกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงใหญ่โฉนด เลขที่ ๒๑๐๓ ออกเป็น ๔ แปลง โดยโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์เป็นเจ้าของคนละ ๑ แปลง แล้วโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์ยังถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงที่แบ่งแยกคือโฉนดเลขที่ ๑๑๗๔๑๓ ซึ่งอยู่ติดกับแนวกำแพงพิพาทและใช้เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะทางด้านทิศเหนือ โดยมีได้มีการรื้อถอนกำแพงพิพาทแต่อย่างใด แสดงว่าโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์ ประสงค์จะใช้ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๗๔๑๓ เป็นทางเข้าออกสู่ทางสาธารณะทางด้านทิศเหนือเพื่อประโยชน์สำหรับที่ดินของโจทก์ จำเลยที่ ๒ และนายธานินทร์ซึ่งได้แบ่งกรรมสิทธิ์รวมออกมาเป็น ส่วนสัดเท่านั้น และยังมีความประสงค์เดิม

ที่จะไม่ให้บุคคลภายนอกและที่ดินแปลงอื่นทางด้านทิศตะวันตกเข้ามา ยุ่งเกี่ยวและใช้ประโยชน์
อีกต่อไป แม้ต่อมาโจทก์จะเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๓๘๙๙ โดยได้รับการยกให้จาก นาย
อิสระก็ตาม แต่การที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสองเปิดแนวกำแพงพืพาทบริเวณด้านหน้าของที่ดิน
ดังกล่าวก็เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๓๘๙๙ ด้วย จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงวัตถุที่
ประสงค์ซึ่งเจ้าของรวมทุกคนต้อง เห็นชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๕๘
วรรคสุดท้าย มิได้เป็นการใช้สิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๖๐ วรรคหนึ่ง
ดังที่โจทก์ฎีกา เมื่อจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าของรวมไม่ยินยอมให้ที่ดินแปลงอื่นของโจทก์มา
ใช้ประโยชน์ด้วย โจทก์จึงไม่มีสิทธิขอให้เปิดแนวกำแพงพืพาท ส่วนคำพิพากษาศาลฎีกาที่โจทก์
อ้างมาในฎีกานั้น ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษายกฟ้อง ศาลฎีกาเห็นพ้อง
ด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

เรวัตร อิศราภรณ์ · ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์ · ยงยศ นิสักรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5184/2546>